Lieta Nr. 142226012
(1-2260-12/8)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā, 2012.gada 6.decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis Mārtiņš Birkmanis,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”*, reģ. Nr*./reģistrācijas numurs/*, pieteikumu par Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2012.gada 2.janvāra lēmuma Nr.1-apk grozīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Patērētāju tiesību aizsardzības centra (turpmāk – PTAC) Administratīvo pārkāpumu lietu sektora vadītāja 2011.gada 4.oktobrī, pamatojoties uz 2011.gada 16.jūnija pārbaudes aktu Nr.TUD-104 par pārbaudes veikšanu SIA *„/Nosaukums/”* salonā */adrese/*, sastādīja SIA *„/Nosaukums/”* administratīvā pārkāpuma protokolu RA Nr.203986 (turpmāk – protokols), kurā konstatēja, ka SIA *„/Nosaukums/”* salonā izvietots SIA *„/Nosaukums/”* ražotais gājēju zonas ārdurvju bloka (turpmāk – ārdurvis) priedes

masīvkoka, tips 06, paraugs. Ārdurvis iespējams iegādāties pēc iepriekšēja pasūtījuma (atlikuma nav). Ārdurvju identifikācija iespējama SIA *„/Nosaukums/”* mājas lapā internetā, ražotāja tehniskajās specifikācijās, uz salonā izvietotā ārdurvju parauga tips 06 nav norādīts. Iegādājoties ārdurvis, ar patērētāju tiek noslēgts pasūtījuma līgums, kurā iekļauti ārdurvju saņemšanas, piegādes un uzstādīšanas noteikumi, kā arī kvalitātes garantija. Ārdurvis nav nodrošinātas ar CE atbilstības marķējumu, kā to nosaka 2001.gada 30.aprīļa Ministru kabineta noteikumu Nr.181 „Būvizstrādājumu atbilstības novērtēšanas kārtība reglamentētajā sfērā” (turpmāk – Noteikumu Nr.181) 34., 34.1, 35. un 36.punkta un standarta LVS EN 14351-1+A1:2010 „Logi un durvis. Izstrādājumu standarts, veiktspējas raksturlielumi. 1. daļa: Logi un gājēju zonas ārdurvju bloki bez ugunsizturības un/vai dūmu necaurlaidības raksturlielumiem” (turpmāk – Standarts) prasības. SIA *„/Nosaukums/”* nav ievērojusi Noteikumu Nr.181 6.punkta prasības, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.[15] panta pirmajā daļā.

PTAC Administratīvo pārkāpumu lietu sektora vadītāja 2011.gada 2.novembrī pieņēma lēmumu Nr.EO3-RIG-239 (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru SIA *„/Nosaukums/”* par protokolā konstatēto pārkāpumu uzlika administratīvo naudas sodu pieci simti latu, pamatojoties uz LAPK 166.[15] panta pirmo daļu.

PTAC direktore, izskatot SIA *„/Nosaukums/”* sūdzību, 2012.gada 2.janvārī pieņēma lēmumu Nr.1-apk (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu.

Lēmumā norādīti šādi argumenti.

[1.1] SIA *„/Nosaukums/”* piedāvā patērētājiem iegādāties ārdurvis, salonā izvietojot ārdurvju paraugus. Arī interneta vietnē */interneta vietne/* SIA *„/Nosaukums/”* piedāvā ārdurvis privātmājām. Minētais liecina par to, ka SIA *„/Nosaukums/”* Latvijas tirgū ir piedāvājusi ārdurvis, nenodrošinot tās ar atbilstības apliecinājumu vai apstiprinājumu, kā to pieprasa Noteikumu Nr.181 prasības.

[1.2] PTAC nepiekrīt, ka ārdurvju paraugam nav nepieciešami atbilstības apliecinājumi, jo Noteikumi Nr.181 nenošķir paraugus no piegādātajiem būvizstrādājumiem. Saskaņā ar Noteikumu Nr.181 7.punktu par būvizstrādājumu atbilstības apliecināšanu pirms to piedāvāšanas Latvijas tirgū ir atbildīgs ražotājs, tā pilnvarots pārstāvis vai importētājs, kas būvizstrādājumu piedāvā Latvijas tirgū. Līdz ar to

secināms, ka ražotājam pirms preces piedāvāšanas, t.i., parauga izlikšanas, ir jāveic atbilstības apliecināšana.

[1.3] Ņemot vērā, ka SIA *„/Nosaukums/”* visā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā nevarēja uzrādīt ārdurvju atbilstību apliecinošu dokumentāciju, PTAC SIA *„/Nosaukums/”* apgalvojumu, ka SIA *„/Nosaukums/”* pienākums sagādāt pircējam pasūtīto preci, kas atbilst visām normatīvo aktu prasībām, uzskata par nepamatotu.

[1.4] SIA *„/Nosaukums/”* savā 2011.gada 5.jūlija vēstulē Nr.1101/03-0092 pati ir norādījusi, ka tās ražotā prece ir ārdurvis (tips 06), uzsverot ārdurvju pielietošanas mērķi - kopējas lietošanas durvis, kas apliecina, ka tās ir paredzētas jebkādam mērķim. Turklāt SIA *„/Nosaukums/”* gan minētajā vēstulē, gan interneta vietnē */interneta vietne/* lietojusi terminu „ārdurvis”.

[1.5] SIA *„/Nosaukums/”* ir pārkāpusi Noteikumu Nr.181 6., 17., 25., 26., 34., 34.1, 35. un 36.punkta prasības, neuzrādot ārdurvīm atbilstību apliecinošus dokumentus un nenodrošinot ārdurvis ar CE atbilstības marķējumu, līdz ar to LAPK 166.[15] panta pirmajā daļā paredzētais pārkāpums konstatēts pamatoti.

[2] 2012.gada 6.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA *„/Nosaukums/”* pieteikums par Lēmuma grozīšanu, kas pamatots ar turpmāk minēto.

[2.1] Saskaņā ar normatīvo aktu prasībām paraugiem, kas ir izstādīti, lai gūtu vizuālo priekšstatu, kāda aptuveni izskatīsies klienta pasūtītā prece, nav jābūt sertificētiem, jo tas nav būvizstrādājums un to nevar izmantot nevienā celtniecības objektā. SIA *„/Nosaukums/”* veikala telpās izstādītais priekšmets nebija ārdurvis normatīvo aktu izpratnē, bet vizuāls priekšmets, kas atvieglo klientam izvēli, jo to ir vieglāk izdarīt, redzot paraugu, nekā skatoties vizuālu attēlu bildēs.

[2.2] Klients minētās masīvkoka durvis var iegādāties arī kā iekšdurvis. Tādā gadījumā šāda sertifikācija vispār nav nepieciešama.

[2.3] Atbilstoši līgumiem, kas tiek slēgti ar pircējiem, ja vien viņiem nav īpašu vēlmju, kas tiek respektētas, brīdī, kad klients izdara pasūtījumu, viņš nekļūst par pasūtītā priekšmeta īpašnieku, bet viņam rodas tiesības saņemt pasūtīto priekšmetu līgumā atrunātajā termiņā.

[2.4] SIA *„/Nosaukums/”* administratīvo pārkāpumu nav izdarījusi, jo šādas masīvkoka durvis nav izgatavojusi un nav realizējusi. Patērētājiem kaitējums netika nodarīts, un uzliktais administratīvais sods nav sasniedzis tiesisko mērķi.

[2.5] Normatīvie akti paredz iespēju iestādei atbrīvot no administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 21.panta pirmās daļas noteikumiem, ja izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs. 2011.gada 16.jūnijā konstatētā ārdurvju parauga atrašanās tirdzniecības zālē neliecina par pārkāpuma izdarīšanu, jo faktiski tādas durvis netika izgatavotas un realizētas patērētājiem.

[3] Atbildētāju pārstāvošā iestāde PTAC (turpmāk arī – iestāde) tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem, papildus paskaidrojot, ka LAPK 166.[15] panta pirmajā daļā minētais administratīvais pārkāpums ir ar formālu administratīvā pārkāpuma sastāvu, proti, lai konstatētu konkrētā pārkāpuma objektīvo pusi, nav nepieciešams konstatēt sabiedrībai kaitīgo seku iestāšanos, jo atbildība iestājas nevis tādēļ, ka nodarīts kaitējums sabiedrības interesēm, bet gan tādēļ, ka netiek ievērotas normatīvo aktu prasības, kuras savukārt nodrošina, ka kaitējums sabiedrībai netiks nodarīts.

[4] SIA *„/Nosaukums/”* ir piekritusi lietas izskatīšanai rakstveida procesā *(lietas 17.lapa)*. Pamatojoties uz LAPK 289.[6] panta pirmo daļu, tika pieņemts lēmums lietu izskatīt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un izvērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[6] Lēmumā konstatēts, ka SIA *„/Nosaukums/”* ir pārkāpusi Noteikumu Nr.181 6.punkta *(spēkā no 2010.gada 20.marta līdz 2012.gada 30.septembrim)* prasības, kur noteikts, ka Latvijā ražotos un importētos būvizstrādājumus atļauts piedāvāt Latvijas tirgū, ja attiecīgajiem būvizstrādājumiem ir šo noteikumu 17.punktā noteiktie atbilstību apliecinošie dokumenti. Par būvizstrādājumu piedāvāšanu Latvijas tirgū bez attiecīgiem atbilstību apliecinošiem dokumentiem vainīgās personas saucamas pie atbildības likumos noteiktajā kārtībā.

Noteikumu Nr.181 17.punkts noteic, ka būvizstrādājumu atbilstību tehnisko noteikumu prasībām apliecina vienā no šādiem veidiem: ar atbilstības sertifikātu un

atbilstības deklarāciju šo noteikumu 18.2. un 18.3.apakšpunktā noteiktajos gadījumos (17.1.apakšpunkts); ar atbilstības deklarāciju šo noteikumu 22.punktā (sistēmas 2 un 2+), 22.1 punktā (sistēma 3) un 22.2 punktā (sistēma 4) noteiktajos gadījumos, kas atšķiras ar paziņotās atbilstības novērtēšanas institūcijas pienākumiem atbilstības novērtēšanas procesā (17.2.apakšpunkts).

Saskaņā ar LAPK 166.[15] panta pirmo daļu par atbilstības novērtēšanai pakļauto preču ievietošanu tirgū, nenodrošinot tās ar atbilstības apliecinājumu vai apstiprinājumu, izņemot ārstniecības līdzekļu ievietošanu tirgū, – uzliek naudas sodu fiziskajām personām no divsimt līdz piecsimt latiem, bet juridiskajām personām – no piecsimt līdz trīstūkstoš latiem, konfiscējot šīs preces vai bez konfiskācijas.

Lai juridisku personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši LAPK 166.[15] panta pirmajai daļai, nepieciešams konstatēt, ka persona ievietojusi tirgū atbilstības novērtēšanai pakļautu preci, nenodrošinot tās ar atbilstības apliecinājumu vai apstiprinājumu atbilstoši Noteikumu Nr.181 17.punktam.

[7] Lietā nav strīda par to, ka 2011.gada 16.jūnijā SIA *„/Nosaukums/"* salonā */adrese/* izvietots SIA *„/Nosaukums/"* ražotais gājēju zonas ārdurvju bloka priedes masīvkoka, tips 06, paraugs.

Lietā ir strīds par to, vai minētais paraugs ir jānodrošina ar atbilstības apliecinājumu vai apstiprinājumu atbilstoši Noteikumu Nr.181 17.punktā izvirzītajām prasībām.

Līdz ar to tiesai jānoskaidro, vai SIA *„/Nosaukums/"* ir izdarījusi Lēmumā norādīto administratīvo pārkāpumu, kādi pierādījumi to apstiprina, kā arī – vai šie pierādījumi ir pieļaujami, lai varētu apstiprināt lietā konstatētos faktus.

[8] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem

dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Līdz ar to par pierādījumiem lietā var kalpot pārbaudes akts *(lietas 25.lapa)*, protokols *(lietas 49.lapa)*, foto *(lietas 26.lapa)*, izdruka no SIA *„/Nosaukums/"* mājas lapas *(lietas 40., 41.lapa)*.

[9] Izskatot sūdzību, tiesa atzīst, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Līdz ar to atbilstoši LAPK 289.[13] panta trešajai daļai tiesa pievienojas iestādes Lēmumā ietvertajai motivācijai.

[10] Tiesa papildus norāda, ka Noteikumi Nr.181 nenošķir būvizstrādājumu paraugus no būvizstrādājumiem, kuri paredzēti pārdošanai. Šāda nošķiršana nebūtu loģiska, jo, tiesas ieskatā, izgatavotajam paraugam, pilnībā jāatbilst vizuāli un visām tehnisko noteikumu prasībām, kādas tiek izvirzītas būvizstrādājumiem, jo pretējā gadījumā klients nevarēs gūt patiesu, pilnīgu un objektīvu priekšstatu par preci. Līdz ar to tiesa noraida kā nepamatotu SIA *„/Nosaukums/"* argumentu, ka paraugiem, kas izstādīti tikai, lai gūtu vizuālo priekšstatu par to, kāds aptuveni izskatīsies klienta pasūtītais priekšmets, nav jābūt sertificētam, jo tas nav būvizstrādājums.

[11] SIA *„/Nosaukums/"* arguments, ka klients ārdurvis var iegādāties un izmantot arī kā iekšdurvis un tādā gadījumā nav nepieciešama sertifikācija, ir nepamatots. SIA *„/Nosaukums/"* atbilstības deklarācijā *(lietas 39.lapa)*, piedāvājot durvis pārdošanā interneta vietnē *(lietas 40., 41.lapa)*, kā arī citos ar preci saistītos dokumentos un sniegtajos paskaidrojumos PTAC *(lietas 29., 34.lapa)*, lieto terminu „ārdurvis". Secināms, ka SIA *„/Nosaukums/"* ražotā prece ir ārdurvis.

[12] Balstoties uz augstāk minēto, tiesa uzskata, ka lietā ir pierādīta SIA *„/Nosaukums/"* vaina, nedrošinot ārdurvis ar atbilstības apliecinājumu vai apstiprinājumu, līdz ar to izdarot Noteikumu Nr.181 6.punkta prasību pārkāpumu, par ko paredzēta atbildība LAPK 166.[15] panta pirmajā daļā.

[13] Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Konkrētajā gadījumā par LAPK 166.[15] panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu noteiktā sankcija ir juridiskajām personām – no piecsimt līdz trīstūkstoš latiem, konfiscējot šīs preces vai bez konfiskācijas.

Kā redzams no lietas materiāliem, SIA *„/Nosaukums/"* piemērots minimālais sankcijā noteiktais soda mērs naudas sods piecsimt latu apmērā. Līdz ar to iestādei, uzliekot minēto sodu, šajā gadījumā nebija nepieciešams vērtēt LAPK 32.panta otrajā daļā minētos apstākļus.

Tiesa nesaskata arī pamatu, lai izdarīto administratīvo pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu.

[14] Ņemot vērā izklāstītos apsvērumus, tiesa secina, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots, tādējādi atstājams negrozīts, bet SIA *„/Nosaukums/"* sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] panta sesto daļu, 289.[17] panta pirmo daļu, 289.[18] panta pirmo daļu,

nosprieda

atstāt negrozītu Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2012.gada 2.janvāra lēmumu Nr.1-apk (administratīvā pārkāpuma protokols RA Nr.203986), bet sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/"*, reģ. Nr.*/reģistrācijas numurs/*, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis M.Birkmanis

8.lappuse no 8